Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1890-03-10

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 2 6 8

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10603

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Ζ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 1890 ΑΡ. 268.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. HOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΟΣ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΜΕΡΙΔΕΣ ΕΝΟΥΝΤΑΙ. ΤΟ ΧΑΣΜΑ ΕΥΡΥΝΕΤΑΙ.

—οἰ§ο—

Ἀπογοήτευσις πλήρης κατέλαβε πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν ἐν Κύπρῳ, μετὰ τὰ ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ λόγῳ τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ λεχθέντα, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον δὲν εἴμεθα καθόλου εἰθισμένοι ἡμεῖς οἱ Κύπριοι νὰ ἐπιμένωμεν ἐνεργοῦντες καὶ συμπράττοντες ὑπὲρ ὠφελίμου τινὸς σκοποῦ. Μετὰ τὴν πρώτην ὁρμὴν, μᾶς καταλαμβάνει ἡ νάρκη καὶ μετὰ τὴν πρώτην ἐργασίαν ὁ κάματος. Μόνις καὶ μετὰ μεγάλης δυσκολίας κατωρθώθη ὅ τι ἡμιτελῶς ἐγένετο, καὶ ἀνεμένετο ὁ Μ. Ἁρμοστὴς ὡς ἄγγελος σωτὴρ, ὡς φέρων τοὺς καρποὺς τῶν τόσων κόπων καὶ θυσιῶν, πλὴν οὐδὲν, δυστυχῶς, οὐδὲν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἐξ ὅσων δύναται πᾶς τις νὰ ἐννοήσῃ, διότι «οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις». Οὕτω φαίνεται ἐσκέφθησαν οἱ προϊστάμενοι τῆς Μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς Ἀλβιῶνος, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου τῇ συμπράξει τούτων, ἐκ τοῦ ἄρτου ἡμῶν τρέφονται τόσα ξένα κυνάρια. Μεγα καὶ δυσπλήρωτον διανοίχθήσεται χάσμα μεταξὺ κυπριακοῦ λαοῦ καὶ Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν αὕτη μετὰ τὰς τόσας παραστάσεις, μετὰ τὰς τόσας συζητήσεις καὶ ἀποδείξεις τοῦ δικαίου τῶν παραπόνων μας, φανῇ ψυχρὰ ὡς λίθος καὶ δὲν σπεύσῃ νὰ ἱκανοποιήσῃ λαὸν πάσχοντα, λαὸν πεινῶντα, καίπερ τρέφοντα ἄλλους, λαὸν πενόμενον καὶ γυμνητεύοντα καίπερ ἄλλους πλουτίζοντα.

Οἱ Κύπριοι διηροῦντο μέχρι τοῦδε εἰς δύο μερίδας· εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀρχῆθεν κακὴν ἰδέαν κατὰ τῶν Ἄγγλων σχηματισάντων καὶ ἐχθρικῶς πρὸς αὐτοὺς, ὡς χειροτέρους τῶν Τούρκων διακειμένων, καὶ εἰς τὴν μερίδα τῶν φρονούντων ὅτι οἱ Ἄγγλοι, καθὸ ἔθνος εὐγενὲς καὶ πεπολιτισμένον, ἀφοῦ καλῶς γνωρίσωσι τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ πεισθῶσιν ὅτι εἶνε δεινὴ ἡ θέσις τῶν νησιωτῶν, θὰ σπεύσωσι νὰ βελτιώσωσιν αὐτὴν ἀντὶ πάσης θυσίας. Ἤδη ὅμως μετὰ τὰς ἐπισήμους ἐξηγήσεις ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, μετὰ τὰς ἀνταλλαγείσας μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Κύπρου συζητήσεις καὶ διασαφήσεις περὶ παντὸς πράγματος καὶ μετὰ τὰς ἀποδείξεις ὅτι πράγματι ἡ θέσις τῆς νήσου εἶνε χαλεπὴ, ἡ μερὶς τῶν δευτέρων ἑνοῦται καὶ δικαίως μετὰ τῆς πρώτης, παραδεχομένη ὅτι οἱ Ἄγγλοι εἰσὶν ἀληθῶς ἄνθρωποι, μεθ' ὧν οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει ἡ λογικὴ καὶ ἡ φιλανθρωπία καὶ πρὸς οὓς, σκληροὺς καὶ ἀκάμπτους, οὐδὲν δύνανται τὰ παράπονα ὅσον δίκαια, ὅσον ἀληθῆ καὶ ἂν ὦσι ταῦτα.

Οὐδεμίαν ἄλλην ἐξήγησιν δύνανται οἱ Κύπριοι νὰ δώσωσιν εἰς τὴν ἐπίμονον ἄρνησιν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸ νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς λαοῦ τῆς νήσου, εἰμὴ ὅτι πράττει τοῦτο ἕνεκα μίσους πρὸς αὐτὸν, ἢ πρὸς τὴν ἐθνότητά του· διότι οὔτε νὰ προφασισθῇ δικαιοῦται ὅτι δὲν εἶνε ἀληθὴς ἡ κατάστασις αὐτὴ τῆς νήσου, κατόπιν τῶν τοσούτων ἐξηγήσεων, οὔτε νὰ προσποιηθῇ ἀδυναμίαν. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ λόγος δι' ὃν τὸ χάσμα μεταξὺ λαοῦ καὶ κυβερνήσεως εὐρύνεται καὶ τὸ χάσμα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ περιφρονηθῇ ὑπὸ τῶν ἀγερώχων τέκνων τῆς Ἀλβιῶνος.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ γείνωμεν ἄγγελοι κακῶν εἰδήσεων εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, σπείροντες τὸν ἀπελπισμὸν καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν. Εἶνε ταῦτα ἐντυπώσεις, ἐκ τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ, ὅστις, οὐδὲ περὶ συστάσεως ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀνέφερεν, οὔτε περὶ γεωργικοῦ τμήματος, οὔτε περὶ τόσων ἄλλων, ὧν τὴν ἄμεσον θεραπείαν ἐπεκαλέσθημεν διὰ τοῦ ὑπομνήματος, εἰμὴ περὶ ἐπουσιωδῶν τινων, ἐξ ὧν σημασίαν τινὰ ἔχει ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς Ἀστυνομίας, μέτρον ἐξ οὗ ἐλπίζεται ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν χωρικῶν ἀπὸ τῶν κακούργων καὶ κλεπτῶν καὶ ἡ ἐπέκτασις κατά τινα διαμερίσματα ἀκόμη τοῦ συστήματος τῆς εἰς εἶδος ληψεως τῆς δεκάτης, ὅπερ ἐπίσης λίαν ὠφελεῖ τοὺς γεωργοὺς ὡς ἀπαλλαττομένους ἀπὸ πολλῶν ζημιῶν. Ἴσως κατόπιν λάβωμεν τὴν εὐτυχίαν ν' ἀναγγείλωμεν χαρμοσύνως εὐχαρίστους ἀγγελίας, ἴσως κατορθωθῇ ν' ἀλλάξῃ γνώμην σύμπασα ἡ νῆσος καὶ μετ' εὐφημιῶν νὰ ποιῆται μνείαν τῶν Ἄγγλων. Τὸ μόνον ὅμως βέβαιον καὶ πραγματικὸν σήμερον εἶνε ὅτι τὸ χάσμα μεταξὺ λαοῦ καὶ Κυβερνήσεως εὐρύνεται τεραστίως, καὶ ὅτι ἡ μερὶς τῶν φύσει ἀπεχθανομένων τοὺς Ἄγγλους αὐξάνει πρὸς βλάβην τῆς ἄλλης τῶν καλὰ προσδοκώντων. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ν' ἀντιστραφῶσιν οἱ ὅροι.

Ποῖα τὰ αἴτια τῆς παρὰ τοῖς Κυπρίοις ἀπαθείας πρὸς πᾶν πολιτικὸν, θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν ζήτημα;

(συνέχεια καὶ τέλος).

Ἐπιτραπήτω μοι, Κύριε Συντάκτα, νὰ κλείσω, ὅσον τάχιον τὴν ἐπιστολήν μου ταύτην, διότ μίαν ἔτι στιγμὴν ἐὰν παραμείνω εἰς τὸ θέμα τοῦτο, ἡ ἐπὶ τοιαύτῃ οἰκτρᾷ καταστάσει τῶν συμπατριωτῶν μου ψυχικὴ λύπη κινδυνεύει νὰ κινήσῃ τὴν γλῶσσάν μου εἰς ῥήματα βαρύτατα καὶ σπαραξικάρδια. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἔν τισιν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τό τε τοῦ Εὐριπίδου «σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας» καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου «Ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν,» ἀλλ' ὅταν «ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν, κέχυται δὲ πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν,» εἶναι ἀνάγκη πάλιν ν' ἀναμνησθῶμεν τοῦ Εὐριπίδου λέγοντος «καλὸν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παρρησία» καὶ τοῦ Σοφοκλέους «κακὸν τὸ κεύθειν κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς».

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἴδωμεν τὶ δέον γενέσθαι πρὸς βελτίωσιν τῆς παρ' ἡμῖν ἀξιοθρηνήτου ταύτης καταστάσεως. Ἐν πρώτοις ἂς ἐξετάσωμεν ποῖα τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς διαμόρφωσιν τῆς κοινωνίας τῆς ἀνθρωπίνης εἰς σύστασιν πολιτικὴν ἀξίαν λόγου: καὶ λοιπὸν ταῦτα εἶναι ἡ συνείδησις τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος, ἡ ὑπερηφάνεια ἡ ἐθνικὴ, ἡ ἐπίγνωσις τοῦ κοινοῦ καὶ ἰδιοφυοῦς ἐθνικοῦ βιωτικοῦ σκοποῦ καὶ ἡ διάθεσις τῆς ὀντώσεως αὐτοῦ ὑφ' ἑκάστου τῶν πολιτῶν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσεως καὶ δυνάμεως αὐτῶν.

Ἀλλὰ ταῦτα τὰ ὑπὸ τῆς ἱστορίας ὑποδεικνύμενα ὡς ἀδιασπάστως συνέχοντα τοὺς ἀνθρώπους εἰς πολιτείαν σθεναρὰν εἶναι ἀποτέλεσμα κατὰ μέγιστον μέρος τοῦ πολιτικοῦ θεσμοῦ τῶν σχολείων· Καὶ ὄντως ἡ ἀσφαλὴς ἐθνικὴ ἀναγέννησις καὶ κραταίωσις καὶ εὐδοκίμησις ἔγκειται ἐν τῇ ὀρθῇ καὶ ὑγιεῖ ἐκπαιδεύσει τοῦ λαοῦ, ὅστις εἶναι ἡ βάσις πάσης πολιτείας ἐλευθέρας καὶ μή. Τὸ ἔργον ὅμως τῆς σπουδαίας καὶ νομίμου, ἵνα κατὰ Πλούταρχον εἴπωμεν, παιδείας τοῦ λαοῦ εἶναι μακρὸν καὶ ἐπίμοχθον, ἀγόμενον ἀεὶ εἰς τὸ σκοπούμενον τέλος διὰ θυσιῶν μεγάλων καὶ θελήσεως ἀνδρικῆς, θελήσεως μέχρις αὐταπαρνήσεως. Ἔπειτα εἶναι προδοσία νὰ παραγνωρίζηται ἐπὶ πλέον ἡ σημασία τοῦ ἄμβωνος εἰς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀναγέννησιν, εἶναι αἶσχος νὰ σιγᾷ ὁ ἄμβων, τὸ μόνον βῆμα, ὁπόθεν ἀσφαλῶς ἠδύνατό τις νὰ φρονηματίσῃ τὸν λαόν. Εἶναι τὸ βῆμα, τὸ ὁποῖον οὔτε ὁ σιδηροῦς Βίσμαρκ κατώρθωσε διὰ τῶν αὐσηρῶν διωγμῶν αὐτοῦ ν' ἀποφράξῃ εἰς τὰ παπικὰ σχέδια παρὰ τοῖς Καθολικοῖς Γερμανοῖς. Πόσον βαθέως ριζοῦται ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λαοῦ ἡ ἀποσολὴ αὐτοῦ, ὅταν μετὰ τῆς θρησκείας αὐτοῦ ὡς ἄρθρον πίστεως ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος κηρύσσηται εἰς αὐτόν. Εἶναι λοιπὸν καιρὸς ἀκόμη ν' ἀναβάλληται ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἄμβωνος πρὸς τὴν ἐξέγερσιν καὶ καλλιεργίαν τῆς ἐθνικῆς συνειδή-

σεως; Διέσωσεν αὐτὸν ἄρά γε ἡ θεία πρόνοια διὰ τὰ ρινοτερετίσματα τῶν διακόνων ἢ δι' ὑψηλοτέραν τινὰ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἔθνος; Καὶ ἂν μὴ σήμερον, πότε θὰ δυνηθῇ ὁ ἄμβων νὰ παράσχῃ τὴν καλλιτέραν, σπουδαιοτέραν καὶ ἐπικαιροτέραν βοήθειαν εἰς τὸ ἔθνος;

Δυσχερῶς ἐλάχιστοι καὶ ἐπὶ τῶν δακτύλων μόνον ἀριθμούμενοι εἶναι οἱ ἀληθεῖς ἐν Κύπρῳ φιλοπάτριδες οἱ γοργὴν καὶ λαμπρὰν τὴν σημασίαν πάντων τούτων ἐν τῷ νῷ καὶ ἐν τῷ συναισθήματι αὐτῶν ἔχοντες πρὸς δὲ καὶ τὴν ἔννοιαν ὅτι εἰσὶ τεταγμένοι καὶ ἔχουσι καθῆκον ὕψιστον, ὅπως πλείω καὶ ἀρείω παραδώσωσι ταῖς ἐπερχομέναις γενεαῖς τὴν πατρίδα· κατὰ συνέπειαν δὲ ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχουσι τὴν εὐγενῆ διάθεσιν καὶ ὁρμὴν νὰ ἐπιδιώξωσι μετὰ ζήλου καὶ πίσεως τὴν ἐκπλήρωσιν παντὸς κοινωνικοῦ καὶ ἐθνικοῦ αὐτῶν καθήκοντος. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι πᾶσα ἐνέργεια ἐκ μέρους τῶν ὀλίγων φιλοπατρίδων τούτων ἀνδρῶν οἰκτρῶς ναυαγεῖ θραυομένη ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς τῶν ἄλλων ἀδιαφορίας καὶ ἀπαθείας· τί λοιπὸν δέον γενέσθαι; κατ' ἐμὲ οἱ μὲν ὀλίγοι φιλοπάτριδες οὗτοι ἄνδρες ἃς ἀγωνίζωνται πάντοτε εὐθαρσῶς ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πρὸς περιοχὴν τοῦ κακοῦ, μηδαμῶς ὑπὸ τοῦ νέφους τῆς μαύρης ἀπαισιοδοξίας ἐπισκοτιζόμενοι, ὁ δὲ τύπος, ἂν θέλῃ νὰ ἐκπληροῖ τὴν ὑψηλὴν ἐν Κύπρῳ ἀποστολήν του, ἃς ἐλέγχῃ καὶ χιλιάκις καὶ ἀπειράκις τὰ κακῶς ἔχοντα, συγχρόνως δὲ ἃς σιγματίζῃ εὐπαρρησιάστως καὶ ἃς μαστίζῃ διὰ τῆς ὀξυτέρας μάστιγος τοὺς ἀπαθῶς καὶ ἀνδραποδωδῶς διακειμένους καὶ ἀείποτε πρὸς τὸ βαλάντιον αὐτῶν ἐστραμμένους, μέχρις οὗ ἐπὶ τέλους, θείᾳ συνάρσει, σωφρονήσωμεν πάντες, καὶ οὕτως ἐργασθῶμεν καὶ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Ἐν.... *

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ.

Ἐξοχώτατε.

Τὸ συμβούλιον συμμερίζεται τὴν χαρὰν τῆς Ὑμ. Ἐξοχ. ἐπὶ τῇ ἀφθόνῳ συγκομιδῇ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀλλ', ὡς ἡ Ὑμ. Ἐξ. παρατηρεῖ αἱ τιμαὶ ὑπῆρξαν χαμηλαὶ καὶ οἱ γεωργοὶ ἕνεκεν τῆς αἰτίας ταύτης, τῶν πολλῶν χρεῶν, ἅτινα ἐπιβαρύνουσιν αὐτοὺς, τῆς ὑπερόγκου φορολογίας καὶ τῆς περὶ τὴν συλλογὴν πιέσεως, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀναλάβωσιν ὅσον ἔδει, ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς δυστυχίας τῶν προγενεστέρων ἐτῶν.

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι ἡ καταστροφὴ τῆς ἀκρίδος εἶνε ὄφελος διὰ τὴν νῆσον, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι τὰ μέτρα, ἅπερ τὸ Συμβούλιον ὑπέδειξε, θ' ἀπέβαινον ἀποτελεσματικώτερα καὶ ἧττον δαπανηρὰ ἢ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γενόμενα παραδεκτά.

Εἶναι ἄξιον συγχαρητηρίων τὸ ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν οἴνων ἐβελτιώθησαν ἐσχάτως ἕνεκεν, ἔν τινι μέτρῳ, τῆς ποιότητος τῆς ἡμετέρας συγκομιδῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ τῆς ἰσχυότητος τῆς εἰσοδίας ἄλλων χωρῶν. Εἶναι δὲ τὰ μάλα εὐκταῖον νὰ γείνωσι παραδεκτὰ μέσα τινὰ πρὸς διαρκῆ βελτίωσιν τοῦ συστήματος τῆς κατασκευῆς τοῦ οἴνου ἐν Κύπρῳ. Ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν μέριμναν ἣν ἐπεδείξατο ὅπως κωλύσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς φυλλοξήρας εἰς τὴν νῆσον, καὶ εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ μέριμνά της αὕτη δὲν θά χαλαρωθῇ.

Ἡ συγκομιδὴ τοῦ ἐλαίου ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἄφθονος πέρυσι.

Τὸ Συμβούλιον μετ' εὐχαριστήσεως μανθάνει ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ Ὀθωμανικοῦ νόμου ἐτέθησαν ἐν ἰσχύι καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τῆς ἔν τισι περιπτώσεσιν ἀπαλλαγῆς τῶν ἐλαιοδένδρων ἐκ τοῦ βεργῆ. Πᾶσα εὐκολία χορηγουμένη εἰς τοὺς χωρικοὺς ὅπως λαμβάνωσι νέα ἐλαιόδενδρα ἐκ τῶν Κυβερνητικῶν γαιῶν νομίζομεν ὅτι θέλει ἐνθαρρύνει τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐλαιοδένδρων.

Τὸ Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι τὰ ἀρδευτικὰ ἔργα τὰ ἐπιτελεσθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐν Μεσαορίᾳ θὰ παράγωσιν εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα καὶ εἶνε ἐπιθυμητὸν ἵνα τοιαῦτα ἔργα ἐπιτελεσθῶσιν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Νήσου, καθόσον ἡ δαπάνη τούτων ἐπιβαρύνει τοὺς ἐκ τούτων ὠφελουμένους.

Εἶναι εὐχάριστον ὅτι τὸ σύστημα τῆς λήψεως τῆς δεκάτης εἰς εἶδος ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐφηρμόσθη, ὠφέλησε καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν λαόν, ἐλπίζει δὲ τὸ Συμβούλιον ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῇ τὸ σύστημα τοῦτο γενικῶς ἐν ἁπαξαπάσῃ τῇ νήσῳ πρὸς ὄφελος πάντων.

Τὸ Συμβούλιον θὰ λάβῃ ὑπὸ σύντονον σκέψιν τὸν προϋπολογισμὸν καὶ θὰ μελετήσῃ ἐπισταμένως τὰς προτεινομένας ἐλαττώσεις, ὧν ἐμνήσθη ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης, ἐπειδὴ ἡ κατάστασις τῆς νήσου ἀπαιτεῖ αὐστηρὰν οἰκονομίαν.

Τὸ Συμβούλιον μετὰ χαρᾶς μανθάνει, ὅτι τὰ ζητήματα ἅτινα ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος διὰ τοῦ Ὑπομνήματος τοῦ κομισθέντος εἰς Ἀγγλίαν ὑπὸ πρεσβείας ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης, τυγχάνουσιν ὑπὸ σκέψιν. Ὁ λαὸς ἀνέμενε μετ' ἀγωνίας ν' ἀκούσῃ κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Συμβουλίου ὁποῖα μέτρα ἀπεφασίσθησαν σχετικῶς πρὸς τὰς ἐν τῷ Ὑπομνήματι διαλαμβανομένας παραστάσεις, ἀλλ' εἰσέτι ἐλπίζει, ὅτι ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων, ἃς ἡ Ὑμ. Ἐξοχ. ὑπισχνεῖται νὰ ποιήσῃ, θὰ μάθῃ ὅτι ἐλήφθησαν αἱ ἀναγκαῖαι ἀποφάσεις ὅπως ἀποτελεσθῇ πᾶν τὸ ἐφικτὸν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς χώρας.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ σχέδιον τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἀστυνομίας θὰ λογισθῶμεν εὐτυχεῖς νὰ ὑποστηρίξωμεν ἐφ' ὅσον δυνάμεθα, πᾶσαν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως, σκοποῦσαν τὴν βελτίωσιν τῆς εἰρημένης δυνάμεως, τὴν ἀποτελεσματικὴν προστασίαν τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας ἐν τῇ Νήσῳ καὶ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν παραβατῶν τοῦ νόμου.

Οἱ νόμοι οὓς ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης αἰνίττεται, ὡς ἐπίσης καὶ πάντες οἱ λοιποί, οἵτινες θὰ τεθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, θὰ τύχωσι τῆς συντόνου ἡμῶν σκέψεως καὶ τὸ Συμβούλιον εὐμενῶς θὰ χαιρετίσῃ πᾶν μέτρον εἰδὸν τὸ ὑπὸ τῆς Ὑμ. Ἐξοχ. μνημονευόμενον, περὶ ἁπλοποιήσεως τῆς διαδικασίας, ἥτις σχετίζεται μὲ τὴν ἐγγραφὴν τῶν πωλήσεων καὶ ἀποθηκεύσεων τῶν ἀκινήτων κτημάτων ».

Τὰ ἐπίσημα μέλη τῆς Ὑποεπιτροπῆς ὑπὸ τὴν ἀντιφώνησιν ταύτην ἐσημείωσαν καὶ ὑπέγραψαν τὰ ἑξῆς:

«Ὡς μέλη τῆς Ὑποεπιτροπῆς ὑπεγράψαμεν τὸ σχέδιον τοῦτο τῆς ἀντιφωνήσεως, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ συναινέσωμεν εἰς ὅλας τὰς παρατηρήσεις, αἵτινες διαλαμβάνονται ἐν ταῖς παραγράφοις ἀ. καὶ β'.».

Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀνωτέρω ἀντιφωνήσεως ἐπῆλθε συζήτησις ὡς πάντοτε ἐπί τινων λέξεων μεταξὺ τῶν αἱρετῶν καὶ ἐπισήμων μελῶν. Ἡ ἀπάντησις ἔμελλε νὰ ἀναγνωσθῇ τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, ἀλλ' ἡ κηδεία τοῦ μακαρίτου Ἡγουμένου Κύκκου ἀνέβαλε ταύτην. Ἡμεῖς ἓν μόνον παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ἀντιφώνησις αὕτη τῶν ἀντιπροσώπων εἶνε ἡ μᾶλλον ἄτονος καὶ ἡ μᾶλλον χαλαρὰ τῶν μέχρι σήμερον συνταχθεισῶν ἐν παρομοίᾳ περιστάσει.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὡς πληροφορούμεθα ἀναφοραὶ ἐκυκλοφόρησαν πρὸς ὑπογραφὴν καθ' ὅλον τὸ διαμέρισμα Λεμησσοῦ, δι' ὧν οἱ κάτοικοι παρακαλοῦσι τὸ νομοθετικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν Α. Ἐξοχ. τὸν Μ. Ἀρμοστὴν ἵνα εὐαρεστούμενος διατάξῃ καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ τὴν λῆψιν τῆς δεκάτης εἰς εἶδος. Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Α. Ἐξ. θὰ σπεύσῃ οὐ μόνον κατὰ τὴν Ἐπαρχίαν μας ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν νῆσον νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ σύστημα τοῦτο.

* * *

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος ἐγκύκλιος εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Πάφου, δι' ἧς προσκαλοῦνται οἱ Ἐπαρχιῶται νὰ ἐκλέξωσι κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἀντιπροσώπους, οἵτινες θὰ μεταβῶσιν εἰς Λευκωσίαν κατὰ τὸ Σάββατον τῆς Διακαινησίμου πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιερέως διὰ τὴν ἀπὸ πολλοῦ χηρεύουσαν θέσιν.

* * *

Τῇ 25 Φεβρουαρίου ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐγένετο συνέλευσις τοῦ ἐν Ἀθήναις Κυπριακοῦ Συλλόγου, συνελθόντων τῶν μελῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δημαρχείου, καθ' ἣν ὁ γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου κ. Θ. Θεοδοτίδης, διὰ λόγου γλαφυροῦ ἐξέθηκε τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου, ὅστις ἔσται καθαρῶς πατριωτικός. Οἱ συνελθόντες ἀνήρχοντο εἰς 70 περίπου. Αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες ποιοῦνται εὐφήμου μνείας τοῦ Συλλόγου, ἡ ἵδρυσις τοῦ ὁποίου ἐχαιρετίσθη ὑφ' ὅλων ὡς οἰωνὸς καλός. Τὸν ὡραῖον λόγον τοῦ κ. Θεοδοτίδου, δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

* * *

Ἐν Ἀθήναις ἐκδίδεται ἀπό τινος γαλλιστὶ ἐφημερὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Κυριακοπούλου τέως συντάκτου καὶ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένου «Φάρου τοῦ Βοσπόρου» ὑπὸ τὸν τίτλον «Spectateur d' Orieut» ἤτοι «Θεατὴς τῆς Ἀνατολῆς»· ὁ σκοπὸς τῆς ἱδρύσεως τοῦ φύλλου τούτου ἐν Ἀθήναις εἶνε πανελλήνιος, εὐκταῖον δ' ἤθελεν εἶσθαι ἂν, τὸ φύλλον τοῦτο, δι' οὗ εὐκόλως θὰ καθιστῶμεν γνωστὴν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν δημοσιογραφίαν τὴν θέσιν τῆς νήσου, ὑπεστηρίζετο παρὰ παντὸς Κυπρίου.

* * *

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἤρξατο ἐκδιδομένη ἐν Λευκωσίᾳ, ἐν ἰδίῳ τυπογραφείῳ νέα ἐφημερὶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Εὐαγόρας». Συντάκτης καὶ ἰδιοκτήτης αὐτῆς εἶνε ὁ κ. Περ. Μιχαηλίδης, ἐπιστρέψας ἐσχάτως ἐκ τῆς Τούλτσης τῆς Ρωμουνίας ἔνθα ἀπὸ πολλῶν χρόνων διέτριβεν, ἐκδοὺς καὶ Γεωγραφίαν τῆς Κύπρου. Τῇ νέᾳ συναδέλφῳ εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

* * *

Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας ἐν ταῖς περὶ ἐλαττώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ σκέψεσι τῆς Κυβερνήσεως, καταλογίζονται καὶ καταργήσεις ἢ συγχωνεύσεις θέσεων ἀνωτέρων τινῶν ὑπαλλήλων. Οὕτω λοιπὸν λέγεται ὅτι μετά τινας ἡμέρας ἀπέρχεται τῆς νήσου ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κ. Οὐάρρεν ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ κ. Σουέτεγχαμ ἀρχιλογιστοῦ, τὴν δὲ θέσιν ἀρχιλογιστοῦ συνδεδυασμένην μετὰ τῆς τοῦ ἀρχιτελώνου καταλαμβάνει ὁ νῦν ἀρχιτελώνης κ. Τέϋλορ.

* * *

Ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ αὐστηρότητί της πρὸς διατήρησιν τῶν δασῶν, ἀπηγόρευσε καὶ τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀγρίων δένδρων, ἐλαιῶν χαρουπεῶν κλ. Τὸ τοιοῦτο νομίζομεν, μακρὰν τοῦ νὰ ἦνε προφυλακτικὸν μέτρον διὰ τὰ δάση, κωλύει σπουδαίως τὴν δενδροφυτείαν, διότι ἐντὸς τῶν ἀγρίων δασῶν εὑρίσκονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοιαῦτα δένδρα καὶ μάλιστα ἐλαῖαι. Καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν ἐν ταῖς περὶ

τόσων ἄλλων σκέψεσι τῆς ἀξιοτίμου κυβερνήσεως εὕρισκε χῶρον καὶ μία περὶ τούτου σκέψις. Βλάπτει ἐὰν μεταξὺ τῶν ἀγρίων καὶ ἀκάρπων δένδρων εὑρίσκωνται καρπιμα; Ἂς ὑποβάλλεται ὁ βουλόμενος νὰ ἐξημερώσῃ ἄγρια τῶν δασῶν δένδρα εἰς ὄρδους, δυναμένους νὰ προφυλάξωσι τὰ δάση ἀπὸ πάσης βλάβης.

***

Ἡ παρελθοῦσα Κυριακὴ ἦτο ἡ ὑπὸ τῆς Δ. Πανιεροτητος ὁρισθεῖσα δι' ἐγκυκλίου, πρὸς ἐκλογὴν τῆς ὀκταμελοῦς Ἐπιτροπῆς πρὸς διαχείρισιν τῶν θρονικῶν. Ἐνταῦθα, καὶ ἐν Λάρνακι ὡς πληροφορούμεθα, κατῆλθον μόνον ἐκ πέντε—ἓξ χωρίων, οὕτω δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, τοῦ ὁποίου τὴν διευθέτησιν μετὰ τόσου ζήλου ἐπιδιώκει ἡ Δ. Πανιερότης ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν Ἀρχιερεύς, μένει ἐκκρεμὲς, πρὸς τὸ νὰ λυθῇ φαίνεται ριζικῶς μετὰ τοῦ ὅλου ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, τῇ ἀναμίξει τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, ἧς ἄνευ τὰ θρονικὰ εἰσοδήματα τέλεον θὰ ἐκλείψωσι, καὶ τότε, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ αἱ Μητροπόλεις ἢ θὰ θεωρηθῶσι πράγματα περιττὰ, ἢ θὰ διατηρῶνται διὰ συνδρομῆς καὶ κατόπιν ..... θὰ ἀπαιτῶμεν τὴν σύστασιν καὶ Πανεπιστημίου παραπλεύρως τοῦ Γυμνασιου.

***

Εἰδοποιοῦνται οἱ εἰς Σμύρνην μεταβαίνοντες Κύπριοι ὅτι μεγάλην θὰ εὑρίσκωσι περιποίησιν ἐν τῷ «Ξενοδοχείῳ τῶν ξένων» διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Κυπρίου κ. Γεωργίου χ΄ Λάμπρου, κείμενον ἐπὶ τῆς Προκυμαίας. Οἱ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ξενοδοχεῖον πορευόμενοι εὔφημον φήμην ποιοῦνται τοῦ καλοῦ διευθυντοῦ διὰ τὴν πρόθυμον περιποίησιν καθαριότητα, ἀναπαύσεις κλ. κλ.

***

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χρισοβούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοὺς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσέγλου καὶ ὄπισθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσορωιατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.

Τὸ κιβώτιον τῶν μεταρρυθμίσεων κομισθὲν ἐξ Ἀγγλίας, διατελεῖ ἐπιμελῶς κεκλεισμένον ἐν ταῖς κρύπταις τοῦ Νομοθετικοῦ. Μετά τινας ἡμέρας, καθ' ἃ διακελεύεται ὁ ἐπίσημος τῆς νήσου ἄρχων, ἀνοιχθήσεται καὶ τότε λαμπρὸν θέαμα παρουσιασθήσεται πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν βουλευτῶν μας.... φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον «νεκρώσιμος τῶν χιλίων λιρῶν» καὶ «κατάλογος συνδρομῆς διὰ πρεσβείαν εἰς Λονδῖνον». Καὶ τότε θὰ καταλάβῃ ρίγος τοὺς βουλευτὰς καὶ πυρετὸς τοὺς κατοίκους σύμπασης τῆς νήσου.

Κύριε συντάκτα. Ἐσχημάτισα τὴν ἰδέαν ὅτι συστηματικῶς οἱ Ἄγγλοι δὲν ἐννοοῦν νὰ πράξωσί τι τὸ ὁποῖον ἅπαξ ἀπῃτήσαμεν καὶ περὶ τοῦ ὁποίου διετυπώσαμεν παράπονα, διὰ νὰ μὴ καθιερώτωσι φαίνεται ἀρχὴν τοιαύτην. Ἴδωμεν.

—o— Χρ.

ΛΑΡΝΑΞ.

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην τὸ ἑσπέρας ἐδόθη δεῖπνον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ κ. Gaouci ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Γ. Γουσίου ἐν ᾧ, συνεπείᾳ προσκλήσεως αὐτοῦ, παρευρέθησαν πολλοὶ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων πολιτῶν· ὁ κ. Γ. Γούσιος ἀνεχώρησε τὴν ἐπιοῦσαν διὰ τοῦ αὐτριακοῦ, μεταβαίνων εἰς τὰ ἴδια.

---

†

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ὁ τηλέγραφος ἤγγειλεν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας θλιβερὰν εἴδησιν, τὸν κατὰ τὴν νύκτα τῆς Τρίτης πρὸς τὴν Τετάρτην ἐνσκήψαντα θάνατον εἰς διαπρεπῆ ἐνάρετον καὶ σεβάσμιον κληρικὸν τὸν

ΣΩΦΡΟΝΙΟΝ,

ἡγούμενον τῆς ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐν προκεχωρημένῃ ἡλικίᾳ, πάσχοντα ἀπό τινος καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν πόλιν ἐκείνην Μετοχίῳ τῆς Μονῆς διαμένοντα. Ὁ θάνατος τοῦ ἀνωτέρου τούτου κληρικοῦ ἐξέρησε, τὴν μὲν κοινότητα τῶν πατέρων τῆς Μονῆς, πατρὸς καὶ προϊσταμένου πολυσεβάστου καὶ πολυφιλήτου, τὸ δὲ κοινὸν τῆς νήσου κληρικοῦ ἐξόχου, διαπρεποῦς καὶ κοσμίου. Προσεχῶς πλείονα περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅστις τὸν μακρὸν καὶ πλήρη δραστηριότητος καὶ ἐνεργητικότητος βίον του ἀφιέρωσε μετὰ θαυμαστῆς ἀγχινοίας καὶ περισκέψεως ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς ὑπ' αὐτὸν Μονῆς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Ἄδεται ὅτι Ἑλλὰς Σερβία καὶ Μαυροβούνιον συνεμάχησαν μυστικῶς ὑπὸ τὴν ρωσσικὴν αἰγῖδα ἵνα ἀποκλείσωσιν ἐν Μακεδονίᾳ τοὺς Βουλγάρους. Ἀναφέρεται προσέτι ὅτι «δῆθεν ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς τῆς Ρωσσίας κ. Ὀνοῦ διεξήγαγε διαπραγματεύσεις πρὸς τὸν ὁπλαρχηγὸν Ἀτζῆ Μιχάλην καὶ ὑπεσχέθη εἰς τοὺς Κρῆτας, ἐν ὀνόματι τῆς Ρωσσικῆς κυβερνήσεως γενναίαν ὑποστήριξιν ἐν περιπτώσει νέας ἐνεργείας» καὶ ὅτι «ὁ ἐν Κρήτῃ Ρῶσσος πρόξενος Νεάγας συνεννοεῖται διηνεκῶς πρὸς τοὺς ἡγέτας τῶν δυσηρεστημένων». Δυστυχῶς, λέγει ἡ «Ν. Ἡμέρα,» αἱ εἰδήσεις αὗται εἶνε ἐντελῶς ἀνυπόστατοι, συμβουλεύει δὲ φιλίαν καὶ συμμαχίαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ρωσσίαν, ὡς μόνην δυναμένην ν' ἀνακόψῃ τὰς κατακτήσεις Λατίνων καὶ Ἀγγλοσαξώνων πρὸς βλάβην τοῦ Ἑλληνισμοῦ. «Κυκλούμενοι πανταχόθεν, γράφει, ὑπὸ ἀπηνῶν διωκτῶν, μόνον παρὰ τοῦ κραταιοῦ μονάρχου τῆς ὁμοδόξου δυνάμεως ἐμποροῦμεν νὰ ἐλπίσωμεν ἔλεος καὶ ἀρωγήν».—Εἰς τὸν «Φύλακα τῆς Μαγνεστρίας» ἐπιστέλλει εἴδησιν Ἄγγλος ἐκ Κων)πόλεως ὅτι πλησιάζομεν εἰς εἶδος τι διευθετήσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος καὶ ὅτι «ἐπίκειται τοιαύτη λύσις τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος καθ' ἣν πρόκειται τὸ ὀθωμανικὸν κράτος νὰ τεθῇ ὑπὸ κηδεμονίαν, ἡ δὲ θέσις τοῦ Σουλτάνου ἔσται τότε παρεμφερὴς πρὸς τὴν τοῦ Αἰγυπτίου Κεδίβη, ὅτι δ' οἱ ἐν Γιλδὶζ Κιόσκ προαισθάνονται τὴν τοιαύτην λύσιν καὶ ἐπειδὴ ὡς πιθανὸν κηδεμόνα θεωροῦσι τὴν Γερμανίαν, μηχανῶνται τὰ πάντα ἵνα ἐξευμενίσωσι τὴν γερμανικὴν πολιτικὴν καὶ ἀναβάλωσι τὴν ἀποφράδα ἡμέραν. Ἡ Γερμανικὴ ἐπιρροὴ προσπαθεῖ λοιπὸν νὰ παρασκευάσῃ ἀθορύβως τὸ ἔδαφος πρὸς τοιαύτην λύσιν καὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν ταύτην συνδέεται ἡ ἀπέχθεια τῶν ἐν Βερολίνῳ κατὰ πάσης ἐπεμβάσεως ὑπὲρ τῶν Κρητῶν. Ἀφοῦ πρόκειται προσεχῶς νὰ «κανονισθῇ» τὸ σύνολον τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, δὲν κρίνεται ἐκ γερμανικῆς ἀπόψεως ἀντάξιον τοῦ κόπου νὰ ἐπισπευσθῇ ὁ δρόμος τῶν πραγμάτων καὶ νὰ προκληθῶσι διὰ τῆς προώρου διευθετήσεως σμικροῦ μέρους περιπλοκαὶ, δυνάμεναι νὰ δυσχεράνωσι τὴν τελικὴν διευθέτησιν».

—*Ἡ Ὑπουργικὴ ἐφημερὶς «Παλιγγενεσία» λόγον ποιουμένη ἐν ἑνὶ τῶν τελευταίων αὐτῆς φύλλων περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος μεταξὺ ἄλλων παρενείρει καὶ τὴν ἑξῆς βαρυσήμαντον δήλωσιν: «Ναὶ, ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ὑποστῇ πᾶσαν θυσίαν πρὸς βοήθειαν τῶν Κρητῶν. Ἡ Κυβέρνησις εἶναι τόσον σταθερῶς ἀποφασισμένη νὰ ἐνεργήσῃ, ὥστε αἱ Δυνάμεις παρεμβάλλοιεν ἀπὸ κοινοῦ προσκόμματα ὅπως ἀποφύγωσι νὰ ἐκθέσωσι τὴν ἀσθένειαν τοῦ Σουλτάνου εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ λαοῦ του, τοῦθ' ὅπερ θὰ κατέστρεφε τὸ γόητρόν του». Ἐπιπροστίθησιν δὲ καὶ ταῦτα: «Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγκαταλείψωμεν τοὺς Κρῆτας ἄνευ προστασίας ἐκτεθειμένους εἰς τὴν ἀγριότητα ἀποτροπαίου τυράννου».*

Πετρούπολις, 4.—Πολλοὶ μηδενισταὶ συνελήφθησαν πλησίον τοῦ ἀνακτόρου Ἀνιτσκόφ, ὅπου διαμένει ὁ Τσάρος καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια.

Κων)πολις, 10.—Μεσολαβήσει τοῦ Ἄγγλου προξένου ὁ Σακὶρ πασᾶς ἠκύρωσε τὴν ἀπόφασιν περὶ ἑπταετοῦς φυλακίσεως τῶν τριῶν συμβούλων οἵτινες ἀπέστειλαν τὰς παραιτήσεις των. Ὁ Ἄγγλος πρόξενος ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Σακὶρ πασᾶ ποιεῖ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως εἰρηνεύσῃ τὴν Κρήτην.

—*Δημοσιεύεται ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» Β. Διάταγμα δι' οὗ ἡ Βουλὴ καλεῖται εἰς ἔκτακτον Σύνοδον τὴν προσεχῆ Πέμπτην. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκτάκτου ταύτης Συνόδου θ' ἀρχίσωσιν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμέσου συγκλήσεως τῆς ἐκτάκτου βουλευτικῆς Συνόδου ἦτο προφανής. Αἱ ἐργασίαι αὐτῆς θὰ διαρκέσωσι μόνον μέχρι τοῦ Πάσχα, κατ' αὐτὰς δὲ πρόκειται νὰ συζητηθῶσι σπουδαῖα νομοσχέδια, ὡς τὰ ἐκπαιδευτικὰ, ἐφ' ὧν πολλοὶ καὶ διάφορα τῶν βουλευτῶν θὰ λάβωσι τὸν λόγον.*

—*Ἐκ Παρισίων ἀγγέλλεται ὅτι συνέστη νέα ἑταιρία πρὸς περάτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς τιμῆς τοῦ κορυνθιακοῦ ἰσθμοῦ.*

Ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας ταύτης, τῆς ὁποίας μετέχουσι τὸ νεοσύστατον Comptoir National, *καὶ ἄλλοι τραπεζῖται ἐκ τῶν ἐνεχομένων εἰς τὴν παλαιὰν ἑταιρίαν, ἀφικνεῖται ἐνταῦθα μετά τινας ἡμέρας ὁ ἐν Παρισίοις ὁμογενὴς κ. Ἐρνέστος Βλαστὸς, πρὸς καταρτισμὸν τοῦ καταστατικοῦ, ὅπερ θέλει δημοσιευθῇ ἐν Ἀθήναις.*

Ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν ἡ παλαιὰ ἑταιρία, ἥτις ἐκχωρεῖ εἰς τὴν νέαν πάντατὰ δικαιώματά της, θὰ λαμβάνῃ 75 0)0, ἡ νέα δὲ 250)0.

Τὴν συνέχισιν τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐργασιῶν θ' ἀναλάβῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἡ ἐνταῦθα Ἑταιρία τῶν Ἐργοληψιῶν.

—*Κατά τινα ἐκ Κων)πόλεως εἴδησιν λέγει ὁ «Πεστατος Λόυδ»—ἐδόθησαν ὁδηγίαι ὑπὸ τῆς κυριάρχου αὐλῆς πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπους αὐτῆς νὰ βολιδοσκοπήσωσι τὰς δυνάμεις ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀνακινηθὲν ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου.*

Ἐν τούτοις εὐνοϊκότεραι φαίνονται αἱ διαθέσεις τῶν ἐν Ρωσσίᾳ πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν τοὐλάχιστον, εἰ μὴ πρὸς τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον καθόσον ἡ ρωσσικὴ ἐφημερὶς «Πολίτης», καίπερ ἀρνουμένη ὅτι ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις ἀπετάθη ἐσχάτως, κατὰ τὴν περὶ πληρωμῆς τῶν δαπανῶν τῆς κατοχῆς αἴτησιν, πρὸς τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον ἢ τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ, ὁμολογεῖ ὅτι ἡ αἴτησις ἐκείνη πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν ἐγένετο.

—Ὁ «Πεσταῖος Λόϋδ» ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς πρό τινος ἐν τῇ ἀγγλικῇ Βουλῇ διανεμηθείσης Κυανῆς βίβλου, παρατηρεῖ ὅτι ἡ προσωπικὴ πρὸς τὴν εἰρήνην ἀγάπη τοῦ Τσάρου διέσωσε μὲν τὸ ρωσσικὸν κράτος ἀπὸ δεινοῦ βάρους καὶ ἐλύτρωσε τὰ λοιπὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη ἀπὸ τοῦ φόβου τρομεροῦ πολέμου, ἐν τούτοις οἱ στρατιωτικοὶ τῆς Ρωσσίας ἐξοπλισμοὶ μεγάλας ἔλαβον διαστάσεις καὶ τοιαύτας μάλιστα οἷαι προϋποτιθέασιν ὁριστικοὺς πολιτικούς. Ἡ ἐφεκτικὴ μὲν ἀφ' ἑνὸς πολιτεία, διηνεκεῖς ὅμως ἐξοπλισμοὶ αὐτῆς, πρὸς τὸν σκοπὸν μὴ ὑπολειφθῆναι τὴν Ρωσσίαν στρατιωτικῶς τῶν λοιπῶν γειτόνων μεγάλων δυνάμεων, τοσούτῳ ἄξια προσοχῆς τυγχάνουσιν ὅσῳ κοιναὶ διαβεβαιώσεις εἰλικρινῶν παρατηρητῶν, ἀμέσους ἐχόντων πληροφορίας ἐκ Ρωσσίας παριστῶσιν ὅτι αἱ σπουδαῖαι πρόοδοι τοῦ ρωσσικοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου καὶ τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ εἰσιν ἄξιαι πλήρους ἐκτιμήσεως. Οἱ Ρώσσοι ἐπιδιώξαντες τὴν διόρθωσιν προγενεστέρων αὐτῶν στρατιωτικῶν σφαλμάτων, ὅλως ἠλλοίωσαν τὴν κατάστασιν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ νῦν ρωσσικοῦ στρατοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κατὰ τὸ 1878 θέσιν αὐτοῦ.

Πυρκαϊὰ εἰς τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Διαδόχου.

Χθὲς (7) περὶ τὴν μεσημβρίαν οἱ θεράποντες τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Διαδόχου εἶδον φλόγας καὶ καπνὸν ἐξερχόμενον ἐκ τῆς καπνοδόχου, τῆς μεταξὺ τῶν δύο οἰκημάτων αὐτοῦ, ἥτις συνέχεται πρὸς τὸ ἑστιατόριον τοῦ Ἀνακτόρου, τὸ ἰδιαίτερον δωμάτιον τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας καὶ τὸν διάδρομον τῆς γωνιαίας οἰκίας. Πάντες ἔσπευσαν πρὸς τὸ μέρος τοῦτο καὶ εὐθὺς ἀντελήφθησαν ὅτι πυρκαϊὰ ἄγνωστον πῶς, εἶχεν ἐκραγῆ ἐν αὐτῷ. Ἀμέσως ἔσπευσαν ἐκεῖ ὁ Διάδοχος καὶ οἱ ὑπασπισταί του, ἐνῷ συγχρόνως εἰδοποιεῖτο ὁ ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Βουλῆς πυροσβεστικὸς σταθμός. Αἱ ἀντλίαι αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ κ. Β. Βουρλῆ καὶ τοῦ λοχίου κ. Θ. Παντελῆ ἐτέθησαν εἰς κίνησιν καὶ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τὸ πῦρ κατεσβέσθη ἄνευ τινὸς ζημίας.

Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας.

Ἐν Βερολίνῳ βεβαιοῦται ὅτι ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρίγκηπος Γεωργίου θὰ φθάσῃ εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν τῇ 19 ἢ τῇ 20 ὁδεύοντος καὶ θὰ διαμείνῃ ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας.

Βερολίνον, 10.—Ἡ διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ ἐπιδειχθεῖσα τῷ Βαϊττιχερ τιμὴ σχολιάζεται ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων ὡς ἔνδειξις μείζονος ἀνυψώσεως αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι, ὑπὸ δὲ τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Φὸς» ὡς ἀποζημίωσις, διότι δὲν ἀπήλαυσε τὴν πρωθυπουργίαν τῆς Πρωσσίας.

—Αἱ περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Βισμαρκ φῆμαι διαλύονται, διότι βεβαιοῦται ὅτι ὁ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπεφεκινήθησαν αἱ δυσχέρειαι, εἰ καὶ ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας ἢ τῆς ἰδιοσυγκρασίας τοῦ Γουλιέλμου καὶ Βισμαρκ δὲν ἀποκλείει νέας διαφωνίας.

Παρίσιοι, 14.—Τὸ ὑπουργεῖον Τιρὰρ παρητήθη· εἰσέτι δὲν ἐγνώσθη ὁ προσκληθησόμενος πρὸς σχηματισμὸν τοῦ διαδόχου.

Κων)πολις, 1.—Τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων διαβιβαζόμενον ἡμῖν ὑπὸ τοῦ πρακτορείου Κων)πόλεως ἀγγέλλει ὅτι ἡ τελωνιακὴ ἐπιτροπὴ τῆς γαλλικῆς βουλῆς ἠκροάσθη τῇ πρωΐᾳ τῆς χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν Τιρὰρ περὶ τῆς σήμερον ληγούσης γαλλοτουρκικῆς σύνθήκης. Ὁ γάλλος πρωθυπουργὸς παρέσχε τὰς αὐτὰς ἐξηγήσεις, ἃς καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἐπερώτησιν τοῦ Τουρρέλ.

Ἀφ ἑτέρου κατὰ τηλεγράφημα τοῦ «Ἀνατολικοῦ πρακτορείου» ἡ τελωνιακὴ ἐπιτροπὴ εἶναι ἐναντία εἰς τὴν συνομολόγησιν πάσης τουρκογαλλικῆς συμβάσεως, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις θὰ ἐπιμείνῃ ὑποστηρίζουσα τὸ περὶ συνομολογήσεως τοιαύτης συμβάσεως σχέδιον, εἶναι δὲ διατεθειμένη νὰ παραδεχθῇ πᾶσαν συζήτησιν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀπειλοῦσιν αὐτὴν ὅτι θὰ ἀπευθύνωσιν ἐπερώτησιν, ἐὰν μὴ μέχρι τῆς 15 μαρτ. προσχωρήσῃ εἰς τὰς ἰδέας αὐτῶν.

Ἡ ἔναρξις τοῦ ἔαρος.

Ἔσθῆτ' ἀρχίζει νὰ φορῇ ροδόλευκον ἡ φύσις,
Μῦρα καὶ δρόσον νὰ σκορπᾷ ὁλόκληρος ἡ κτίσις,
Μὲ χλόην νὰ στολίζηται δροσοσταλῆ ἡ γῆ,
Μὲ τὰς ὑγρὰς σταγόνας της νὰ τὴν ποτίζ' αὐγή.

Τά πάγη διεδέχθη νῦν αὔρα μυροβολοῦσα
Τὸν στρόβιλον τὴν συνεφιὰν, ἀνοιξις εὐθαλοῦσα,
Τὰ πρόσωπα γλυκεῖα χροιὰ ἤδη ἐπισκιάζει,
Χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν τὸ πᾶν παρουσιάζει.

Ἡ ἀηδὼν περιπαθῶς μέσα 'ς τὰ δάση ψάλλει.
Ἄσμα τερπνὸν καὶ ἐξυμνεῖ τῆς φύσεως τὰ κάλλη,
Ὁ δὲ ὑάκινθος φαιδρῶς κ' εὐθύμως ἀνεφύη,
Τὰ κάλλη του τὰ εὔοσμα περιχαρῶς δεικνύει.

Ὁ ἥλιος ἀκτινοβολῶν λαμπρὰς ἀκτῖνας ρίπτει,
Τὸ πέλαγος μὲ φλογερὰ φιλήματα καλύπτει,
Κι' ἐκτείνων πέραν τῶν δασῶν τὰς φωτεινὰς ἀκτῖνας,
Τὰς ἡδυμόλπους καὶ ἁδρὰς ζωογονεῖ Σειρῆνας.

Γραφικωτάτην καὶ λαμπρὰν παρουσιάζ' εἰκόνα,
Σμῆνος ἁγνῶν περιστερῶν εἰς θαλερὸν λειμῶνα,
Ὅπου ρυάκι εὔχαρι παφλάζον μινυρίζει,
Ἄσμα γλυκὺ μὲ τοῦ βορρᾶ τὸν ἦχον σχηματίζει.

Ὦ χάρου καὶ εὐφράνθητι, ψυχὴ ἐνθουσιῶσα,
Μὴ μένῃς ἄλαλος, ψυχρὰ, ἀείποτε σιγῶσα,
Φεῦ! ὁ καιρὸς παρέρχεται ὡς ὄναρ στιγμιαῖον,
Ἡ δὲ ζωή μας εἶν' λεπτὸν, πέρας ἀκαριαῖον.

Φεύγει τὸ ἔαρ! φεύγουν καὶ τ' ἄνθη,
Ὁμοῦ κι' ὁ ἥλιος ὁ φαεινὸς,
Πλὴν ὅλων τούτων ἡ στέρησίς των,
Θὰ μᾶς λυπήσῃ προσωρινῶς.

Τί ἄρα μένει εἰς τὴν ψυχήν μας;
Μένει ἡ θλῖψις ἡ ἀλγεινὴ,
Ἥτις πιέζει τόσον καιρίως,
Ἐλευθερίαν μας τὴν ποθεινήν!

1890. ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ.

Λύσις τοῦ 29ου αἰνίγματος Ἄολος—ἅλος.

Λυτῆρες, Κῦρος Ν. Ροῦσος, Ἀριστ. Γ. Καταθύμης, Βίκτωρ Χ. Παυλίδης, Ν. Κάρταλης, Εὐγ. Ν. Ζήνωνος, Εὐέλθων Θ. Σχίζα, Ἀριστ. Ν. Ζήνωνος, Μ. Γ. Μαλιαράκης, Κλέων Θ. Περιστιάνης Ἐκ Λάρνακος Δημ. Ν. Δημητρίου καὶ Φίλ Γ. Λυσιώτης.

Λύσις τοῦ 30 αἰνίγματος Χειμὼν—χιών.

Λυτῆρες, Εὐέλθων Θ. Σχίζα, Ἀριστ. Ν. Ζήνωνος, Ν. Κάρταλης, Εὐγ. Ν. Ζήνωνος, Μ. Γ. Μαλιαράκης. Ἐκ Λάρνακος οἱ κ. Δ. Δημητρίου καὶ Φ. Λυσιώτης. Ἐκ Λευκωνίκου Μάρκος Χαραλάμπου. Ἐκ Κοντέας Π. Μιχαηλίδης.

Λύσις τοῦ 3ου λογογρίφου. Οὐχ ἡ λόγοις ἐπιδεικνυμένη ἀρετὴ ἀληθής. Λυτῆρες οἱ ἐκ Λάρνακος Δημ. Ν. Δημητρίου καὶ Φ. Λυσιώτης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 31ον.

Τὸ ἥμισύ μου ἔκτασιν σαφέστατα σημαίνει
τῶν Ἀθηναίων ἄρχοντα τὸ ἄλλο μου ἐμφαίνει.
Ἱστορικὸν δὲ ποταμὸν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν
ἀποτελεῖ τὸ ὅλον μου χωρὶς ἀμφιβολίαν.—

Λευκωσία Α. Α.

ΑΙΝΙΓΜΑ 32ον.

Εἶμαι ὄρος τῆς Εὐρώπης ἐκ τῶν τῆς Χαλκιδικῆς
Ἂν τὴν κεφαλήν μου κόψῃς μετατρέπομαι εὐθὺς
εἰς ζῶον τῆς Ἀνατολῆς.

(Ἀστρομερίτης. Ν. Π.)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασὶ ἄπισσα γρ.	180—200
δευτέρας ποιότ. " " . .	150—170
" ξυνισμένα " " . .	100—130
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ. . . .	60— 65
σταφίδες ξηραὶ ἐλλείπουσιν " . "	
σταφίδες βρασταί " " "	46—52
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	118—120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	20—22
κριθὴ " "	10—11
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	—90—92
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ ἐνταῦθα νέον ὑφασματοπωλεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Φ. Κολακκίδης καὶ Σα διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Μιχ. Πολυδωρίδου καὶ Ξενοφ. Κωνσταντινίδου, πωλοῦνται ἐν ἐκπτώσει ἅπαντα τὰ εἴδη ὑφασμάτων καὶ γαρνιμέντων χονδρικῶς καὶ λιανικῶς, καθὼς καὶ Βακκιρικά, οἷον Καζάνιᾶ, Αἐδῆτες, καὶ λοιπά, ἔτι δὲ Βιδέλλα καὶ Πετσιὰ ἐπίσης ἐν ἐκπτώσει.

Τρέξατε οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τούτων καὶ θέλετε βεβαιωθῆ.

Λεμησσὸς 16)28 Φεβρουαρίου 1890.

Ὁ κ. Α. Γαλανίδης πωλεῖ λαμπρὰς μηχανὰς τῆς ραπτικῆς ὑπὸ λίαν ὠφελίμους ὅρους καθ' οὓς δύναταί τις νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν των κατὰ μηνιαίας δόσεις. Σπεύσατε· ἀρκετὰ καλὴ ἡ παρίστασις.

Ὁ Ἀβραὰμ Φιλίππου ἐκ τοῦ χωρίου Ἴνιας τῆς Πάφου, εὑρισκόμενος ἐν Ἰαρσουβάτῃ τῆς Κιλικίας ἀπεβίωσεν, ἀφήσας περιουσίαν ἐκ 50 χοίρων. Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐν Κύπρῳ κληρονόμοι του ὅπως παρουσιασθῶσιν, ἐφωδιασμένοι δι' ἀποδεικτικοῦ ἐγκύρου ὅτι εἶνε συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι του, ἵνα λάβωσι τὴν περιουσίαν του, πρὶν ἢ παρουσιασθῶσιν αὐτοχειροτόνητοι κληρονόμοι.

Ἀλεξανδρέττα 30 Ἰανουαρίου 1890.

Ἰωάννης Βασιλείου.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς το δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχειν ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιφολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ φέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ" Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 1889.

Σταῦρος Ματεΐδης.